

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

23. ČÍSLO / XXVII. ROČNÍK

14 Kč • 0,76 €

9. ČERVNA 2019

Z obsahu:

O Otčenáši - Ať jsi kdekoli, zývávej Otce
Katecheze papeže Františka při generální audienci 22. května 2019
- strana 2 -

Seslání Ducha Svatého
P. Štefan Ištvanik CSsR
- strana 4 -

Svatý Bernard z Menthonu
Libor Rösner
- strana 6 -

Vyvolení od věčnosti v Kristu Ježíši, v lůně Trojice
Blahoslavená Conchita Cabrera de Armida
- strana 7 -

P. Samir vybízí k rozlišování ve vztazích s islámem
- strana 9 -

O kněžství
- strana 10 -

Pastýřský list k problému sexuálního zneužívání
Mons. Jan Graubner, arcibiskup olomoucký
- strana 11 -

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (58)
- strana 13 -

Juan Bautista Maíno (1581-1649): Seslání Ducha Svatého

Seslání Ducha Svatého

Mladá žena přišla na faru a stěžovala si na svoje manželství. Je v manželství tak nešťastná, že teď velmi lituje toho, že se vůbec vdala. Nenávidí ji nejen tchyně, tchán, švagrová, ale dokonce i manžel. Tak vroucně ho milovala a tolikrát z jeho úst slyšela ujištění o jeho lásce, ale je zklamaná. Před svatbou jí slíbil, že ji učiní šťastnou a nyní dělá vše pro to, aby ji učinil nešťastnou. Vždy si svoje manželství představovala jako kus nebe a teď ho prožívá jako peklo, které už nedokáže dále snášet, proto se přišla poradit, co by měla udělat, aby se v její rodině aspoň něco změnilo. Kněz jí klade otázky: „Modlili jste se k Duchu Svatému před tím, než jste se rozhodli uzavřít manželství?“ – „To ne,“ zněla odpověď nešťastné ženy.

„Teď, když už žijete v manželství, modlíte se k Duchu Svatému?“ – „Ne, vždyť jsem nikdy neslyšela, že by se mělo modlit k Duchu Svatému.“

„No vidíte, vy si přejete, abyste měli ve svém manželství lásku, abyste se navzájem milovali, a přitom úplně zapomináte na Dárce lásky, kterým je Duch Svatý. Je třeba vědět, že Duch Svatý je Lásky, která spojuje Otce se Synem tak pevně, že jsou tři božské Osoby jen jeden Bůh. A manželství je nebem pouze tehdy, když manžel a manželka jsou jedním srdcem, stejně smýšlejí a touží po tom totožném a chtějí toho společnými silami dosáhnout. A ta dvě srdce v manželství může spojit v jedno pouze Duch Svatý, který je Pramenem a Dárce každé pravé lásky. Ti, kteří chtějí mít ve svém manželství lásku bez Ducha Svatého, se podobají člověku, který by se chtěl ohrát ve studené místnosti bez jakéhokoli tepelného zdroje. To se nedá. Tak jako se bez tepelného zdroje nedá ohrát, tak v manželství nemůže být pravá láska bez Ducha Svatého.“

Žena poděkovala a odešla. Začala se vroucně modlit k Duchu Svatému. Proslila ho, aby ohrál její rodinu svou láskou. Asi o rok později se setkala s kně-

zem, kterému si tehdy stěžovala na svoje nešťastné manželství. Kněz se jí zeptal, jak se má a co její manželství? Změnilo se něco? Odpověděla mu: „Už není pravda, že mě někdy nenáviděl. Proto všem mladým, které připravujete na manželství, dejte tutéž radu, jakou jste dal mně. Ať vám to Pán Bůh oplatí!“

Jiný příběh. Svatá Jana Františka de Chantal byla vdaná za barona a narodilo se jim šest dětí, přičemž dvě brzy zemřely. Její manžel nebyl ideálním mužem, když si ho brala, ale přesto měla dobré manželství. Když se jí ptali, jak dosáhla toho, že je její manžel tak dobrý a její děti také, odpovídala: „Už před manželstvím jsem vroucně uctívala Ducha Svatého a v manželství to dělám ještě vroucněji.“ Tato světička prosila Ducha Svatého a ten ji vedl, aby se správně rozhodla pro manželství, a posilňoval ji, aby se na ně dobře připravila, a potom v manželství, aby spojil jejich dvě srdce v jedno milující srdce. A z tohoto milujícího srdce aby se přelévala láska na jejich děti, takže celá rodina se stala jedním milujícím srdcem. A toto dokáže s rodinou udělat jedině Duch Svatý.

Nebo další příběh. Dvě sestry jdou do školy. Mladší má sedm let, starší deset. Jsou veselejší než jindy, protože ráno přišel tatínek, kterého už dlouho neviděly. Něco jim i přinesl, ale největší radost měly z jeho přítomnosti. Mladší se pochlubila paní učitelce, která se jí zeptala, zda už zůstane u nich. Proč by neměl? A přesto když byla ještě děvčata ve ško-

le, jejich rodiče stáli před soudem, který po vyslechnutí obou stran vynesl rozsudek v tom smyslu: Protože manželství jmenovaných přestalo splňovat svůj cíl, porota se rozhodla prohlásit jejich manželství za rozloučené. O děti se bude starat matka a otcí se ukládá výživovací povinnost až do dospělosti dětí. Nakonec si ti, co si slíbili věrnost a lásku až do smrti, chladně podali ruce, ani se nepodívali do očí a rozešli se. Když se děti vrátily ze školy, jejich první otázka byla: „Kde je tatínek?“ Matka chladně odpověděla: „Šel k babičce.“

Velmi smutné jsou statistiky, které ukazují počet rozvedených. I když jsou ty statistiky jen čísla, skrývají se za nimi velké tragédie, jež se nedají čísly vyjádřit. Jsou to tragédie zklamaných srdcí, zklamaných dětí a rozvrácených rodin. To si uvědomují i vlády jednotlivých států a snaží se o různá opatření. Zřizují různé psychologické, předmanželské a manželské poradny. Ty sice sehrávají určitou roli, ale ne vždy přinášejí žádaný výsledek. To dokazují také psychiatrické léčebny a nápravné ústavy pro mladistvé. Dnes se dost často zapominá na jednu poradnu, která vždy přináší žádaný výsledek, a tou je poradna Ducha Svatého. Vždyť manželství se rozpadají pro nedostatek vzájemné lásky. Pramenem a Dárce lásky je právě Duch Svatý.

Tak jako je člověk stvořen k obrazu Božímu, tak rodina je vždy obrazem Nejsvětější Trojice, kde jsou Otec a Syn podstatně spojeni láskou třetí božské Osoby – Ducha Svatého. Křesťan už tu na zemi má mít účast na trojjediném životě Boha. Pán Ježíš nám i řekl, co je nezbytnou podmínkou toho, aby člověk měl účast na trojjediném Božím životě, když pronesl: „Miluje-li mě někdo, bude zachovávat mé slovo a můj Otec ho bude milovat a přijdeme k němu a uděláme si u něho příbytek.“ (Jan 14,23) Tedy tou nezbytnou podmínkou je zachování jeho slova – jeho přikázání. Pokud se v rodině šlape po Božích přikázáních, tak se tam šlape i po osob-

ním a rodinném štěstí. Na tuto pravdu nás upozorňuje už svatý Pavel, když píše: „Což nevíte, že jste Boží chrám a že ve vás přebývá Boží Duch? Zničí-li někdo Boží chrám, zničí Bůh jeho. Neboť Boží chrám je posvátný a tím chrámem jste vy.“ (1 Kor 3,16-17) Zde je tedy má odpověď na otázku, proč jsou mnohé rodiny tak nešťastné. Neboť ti, kteří by měli být chrámem Ducha Svatého, se stali chrámem hříchu, chrámem ďábla. A ten se vždy postará o to, aby jeho služebníci byli nešťastní už i zde na zemi.

Římský vojevůdce Marcelus bojoval proti Sicílii. Zvítězil a na počest svého velkého vítězství chtěl postavit chrám dvěma bohyním - bohyni slávy a bohyni udatnosti. Ale kdosi moudrý ho upozornil, že není dobré, aby v jednom chrámě byly uctívány dvě bohyně, neboť když se bude uctívat jedna, ta druhá bude zanedbávána. Marcelus to uznal a upustil od svého úmyslu. A Pán Ježíš nás zase upozorňuje takto: „Nikdo nemůže sloužit dvěma pánům: buď bude nenávidět jednoho a milovat druhého, nebo se přimkne k jednomu a pohrdne druhým. Nemůže se sloužit Bohu i penězům.“ (Mt 6,24)

Mnohé rodiny si toto neuvědomují. Na jedné straně se hlásí k Pánu Bohu a na druhé straně se klanějí bohyni nemravnosti, náboženské lhostejnosti a bohyni jiných hříchů. A tam, kde se dá zelená hříchu, se nutně musí dát červená Bohu. Tak potom ze své rodiny vyhánějí Boha, Ducha Lásky, a zničí v sobě Boží chrám. A kdo zničí Boží chrám, toho Bůh zkázou postihne. A tato zkáza stíhá každou rodinu, která vyhnala ze svého středu Pána Boha.

Pro křesťanské rodiny je velmi důležité, aby se jejich členové modlili k Duchu Svatému a snažili se být jeho chrámem, neboť pouze on může přeměnit chlad v lásku, neštěstí v radost a peklo v nebe. Mnohým našim rodinám dnes toho hodně chybí, ale nejvíc jim chybí pravá láska, kterou může do jejich středu vnést pouze Duch Svatý - Pramen a Dárce pravé lásky. Bez něj není možné ani správně se rozhodnout pro manželství, ani dobře se na ně připravit, ani jej dobře prožít.

*Z Ludová čítanka na nedele
a sviatky 6/2003 přeložila a upravila -jk-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

2. čtení - 1 Kor 12,3b-7.12-13

Jenom pod vlivem Ducha Svatého může někdo říci: „Ježíš je Pán.“ Dary jsou si ce rozmanité, ale je pouze jeden Duch. A jsou rozličné služby, ale je pouze jeden Pán. A jsou různé mimořádné síly, ale je pouze jeden Bůh. On to všechno ve všech působí. Ty projevy Ducha jsou však dány každému k tomu, aby mohl být užitečný. Jako tělo je pouze jedno, i když má mnoho údů; ale všechny údy těla, přestože je jich mnoho, tvoří dohromady jediné tělo, tak je tomu také u Krista. Neboť my všichni jsme byli pokřtěni jedním Duchem v jedno tělo - ať už jsme židé nebo pohané, otroci

nebo svobodní - všichni jsme byli napojeni jedním Duchem.

Evangelium - Jan 20,19-23

Navečer prvního dne v týdnu přišel Ježíš tam, kde byli učedníci. Ze strachu před židy měli dveře zavřeny. Stanul mezi nimi a řekl: „Pokoj vám!“ Po těch slovech jim ukázal ruce a bok. Když učedníci viděli Pána, zaradovali se. Znovu jim řekl: „Pokoj vám! Jako Otec poslal mne, tak i já posílám vás.“ Po těch slovech na ně dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha Svatého! Komu hříchy odpustíte, tomu jsou odpuštěny, komu je neodpustíte, tomu odpuštěny nejsou.“

O Otčenáši - Ať jsi kdekoli, vzývej Otce

- dokončení katecheze papeže Františka ze str. 2

V listech svatého Pavla sice nenacházíme text Otčenáše, ale jeho přítomnost vysvětluje z oné nádherné syntézy, která křesťanskou modlitbu shrnuje do jediného slova: „Abba!“, tatínku! (srov. Řím 8,15 a Gal 4,6)

V Lukášově evangeliu Ježíš plně uspokojuje žádost učedníků, kteří často vidali, jak odchází do ústraní a je pohroužen v modlitbě, a jednoho dne se rozhodli jej požádat: „Pane, nauč nás modlit se, jako i Jan naučil své učedníky.“ (Lk 11,1) A tehdy je Mistr naučil modlit se k Otci.

Vezme-li se do úvahy celek Nového zákona, je zřejmé, že hlavním protagonistou každé křesťanské modlitby je Duch Svatý. Nezapomínejme, že protagonistou každé křesťanské modlitby je Duch Svatý. Nikdy bychom se nemohli modlit bez síly Ducha Svatého. On se v nás modlí a podněcuje nás, abychom se modlili dobře. Prosme Ducha, aby nás naučil se modlit, protože on je protagonistou a uskutečňuje v nás opravdovou modlitbu. On dýchá v srdci každého z nás, Ježíšových učedníků. Duch nás uschopňuje modlit se jako Boží děti, jimiž křtem skutečně jsme. Duch nám umožňuje, aby naše modlitba sledovala „brázdu“, kterou pro nás vyhloubil Ježíš. Toto je mysterium křesťanské modlitby: milostí jsme vtaženi do dialogu lásky Nejsvětější Trojice.

Ježíš se modlil takto. Někdy se vyjadřoval způsoby, které jsou zajisté velice

vzdáleny textu Otčenáše. Pomysleme na počáteční slova 22. žalmu, pronesená Ježíšem na kříži: „Bože můj, Bože můj, proč jsi mě opustil?“ (Mt 27,46) Může nebeský Otec opustit svého Syna? Určitě ne. Přece však láska vůči hříšníkům přivedla Ježíše až do tohoto bodu: až k prožitku opuštěnosti Bohem, jeho vzdálení, protože vzal na sebe všechny naše hříchy. Avšak i v úzkostném zvolání zůstává „Bože můj, Bože můj“. V onom „můj“ spočívá jádro vztahu s Otcem, jádro víry a modlitby.

Počínaje tímto zárodkem se proto křesťan může modlit v každé situaci. Může si osvojit všechny biblické modlitby, zejména žalmy, ale může se modlit také mnoha výrazy, jež vytryskly během tisíciletí z lidských srdcí. A nikdy nepřestávejme vyprávět Otci o svých lidských bratrech a sestřích, aby se nikdo z nich, zejména ti chudí, neocitli bez útěchy a podílu lásky.

Na závěr této katecheze můžeme zopakovat tuto Ježíšovu modlitbu: „Velebím tě, Otče, Pane nebe a země, že když jsi tyto věci ukryl před moudrými a chytřými, odhalil jsi je maličkým; ano, Otče, tak se ti zalíbilo!“ (Lk 10,21) K modlitbě se musíme umenšit, aby k nám vešel Duch Svatý a vedl naši modlitbu.

*Přeložil Milan Glaser,
Česká sekce Rádia Vatikan*

Vizionář: Tajemství zjevení v Tre Fontane (58)

10. Poslední výzvy (Čtvrtá část)

14. srpna 1999 (Pokračování)⁽¹⁾

Panna Maria pokračuje a říká mi: „Mnozí moji synové kněží ztratili důstojnost kněžství, nežijí již v počestnosti a lásce a nekonají již katecheze, aby učili duše: Odkud pochází existence toho, co existuje? Proč je cíl pro všechno? Proč člověk umírá? Moji drazí synové, dejte pochopit, že člověk má duši k spasení a že duše bude žít věčně.⁽²⁾ Nezapomínejte na čtyři nejjednodušší věci, které vy nazýváte »posledními věcmi«, a učte o nich druhé: co je smrt, co je soud, co je peklo, co je ráj. Jaká

bude věčnost. Slovo, můj Syn, Bůh, který je cesta, pravda a život, vám je dal poznat, ale mnozí z vás kvůli filosofii a falešné vědě popírají pravdu a nedávají ji poznat duším žiznícím po pravdě, které hledají vodu milosti, avšak nalézají jedovaté vody, jež nenapájají, nýbrž zabíjejí duše. Vy máte tuto odpovědnost, moji synové!“

„Peklo je! Nikoliv chtěné Bohem! Je to místo odsouzení pro toho, kdo žije bláznovství být bez věčnosti a nežít věčnost, kterou je Otec, a nikoliv hospodář. Nepopírejte existenci! Je věčné království! Je to království, které člověk pozbyl a jež má člověk znovu získat: a vy, moji drazí synové, víte, jak, kde a kdy. Jak: tím, že zachováte zákon lásky a unikáte zákonu spravedlnosti. Kde: v pravé Církvi, založené Ježíšem, věčným Slovem, na skále-Petrovi a apoštolech. Kdy: Ježíš se pro vás stal člověkem a vy se musíte stát Ježíšem, abyste se spasili a zachránili duše. Já jsem od věčnosti ustanovena jeho Matkou: a budu Matkou také pro vás, budete-li poslušni jeho úradkům nauky a jeho svátostem, které nyní mnozí z vás z egoismu nebo z nedbalosti či ze zloby držíte příliš v tajnosti, a tak vedete člověka po cestě považované za pravou, avšak ve skutečnosti plně omylů, bludů a chimérických iluzí o lidské spáse.“

„Je potřeba jednoty lásky, je potřeba jednoty nauky, je potřeba jednoty v myšlení a činnosti! Toto je jednota, která vám

schází, a to působí, že jednáte jako slepí, kteří vedou slepé: Slovo⁽³⁾ – vzpomeňte si – říká, že slepý vůdce a jeho slepý následovník padnou do jámy, a touto jámou je záhuba, peklo. Neměňte zákon ducha, duchovního života! Mnozí z vás jím učinili zákony lidské, které nemají žádnou hodnotu pro spásu lidstva, protože jsou filosofickým argumentováním; a zde je tak mnohé, které se vydává za nauku pravdy a spásy, ale jí není. Zákon Trojjediného Boha, Stvořitele, Spasitele a Posvětitel⁽⁴⁾ je pravda, kterou vám dal samotný Bůh učiněný člověkem a již člověk, pohlázněný pýchou, nadutostí a opovržlivostí, popírá. Popírá

pravdu a jedná tak, že vše koná vzhledem k zemi a popírá prostředky k vyhnutí se hříchu a k dosažení nebe.“

„Moji synové kněží, vězte, že duše nežijí jenom pro zemi a kvůli ní. Dnes, po pádu, země pokračuje v hladovém pohlcování duší pro vinu andělů padlých pro pýchu a nedostatek lásky vůči Bohu, jejich Stvořiteli. Duše – pamatujte na to vždy – žijí věčně a mají to, co padlí andělé nemohou získat, protože jsou duchové: věčný život nebo pokání nebo obrácení. Toto padlí andělé nemohou získat.“⁽⁵⁾

„Ve vás, moji drazí synové, život spásy je úplný, je úplná víra, úplná náboženská morálka. Hle, proč Slovo, Bůh učiněný člověkem, narozený ze mne, Matky Boží, dal Církvi prostředky spásy, které jsou velkým naukovým dědictvím, aby lidé mohli prostřednictvím Církve poznat život, pravdu a to, jakou cestu mají následovat, aby milovali Boha a bližního a sloužili Bohu tak, jak to on ustanovil, a ne jak věří lidé, že mu slouží, když nenávidí bližního.“

„Moji synové, nezapomínejte na to, že člověk potřebuje být spasen a že jste přijali ducha mého Syna, abyste předávali nauku spásy, kterou vám zanechal, a tak žili stále pravdu spásy skrze Boha, v Bohu a s Bohem. Člověk jedním úkolem pýchy toto všechno opustil; avšak Bůh, který miluje člověka dobré vůle, je vždy blízký svému stvoření se svými úkony lásky a milosrdenství a neustává

ho vždy a každým způsobem volat zpět; a člověk nemá zapomínat na věčnou spravedlnost. Pamatujte na to – opakují vám – že Bůh nestvořil peklo, ale je to ďábel, který se svrhl do místa, které vy nazýváte peklem. Je to místo odsouzení a satan se svým duchem pýchy pokouší člověka a stahuje s sebou na místo, které on připravil, aby žil vzdálený od pravého života, kterým je sláva a čest Trojjediného Boha. A toto je to, co Bůh chtěl a naplnil skrze mého Syna, Boží Slovo: smrt smrti tím, že dává život tomu, kdo s ním umírá a kdo s ním žije život získaný pro darování věčnosti lásky.“⁽⁶⁾

(Pokračování)

Z italského originálu „*Il Veggente: Il segreto delle Tre Fontane*“
(Milano: Adriano Salani, 2016)
vybral a přeložil
fr. Štěpán Maria Filip OP

Poznámky:

- (1) Panna Maria od Zjevení zjevuje Brunovi Cornacchiolovi na konci jeho života tři důležité poselství. Po publikování prvního poselství z ledna 1999 pokračujeme dnes v otištění druhého poselství. [pozn. překl.]
- (2) Tedy Ježíš Kristus: srov. Lk 6,39: „Může slepý vést slepého? Nespadnou oba do jámy?“ [pozn. překl.]
- (3) Lidská duše je nesmrtelná a po smrti, tedy po svém oddělení od těla, přetrvává. Na konci času se opět spojí se vzkríšeným tělem a je důvodem kontinuity těla, které máme zde a které budeme mít po vzkríšení, totiž toho, že se jedná o jedno a totéž tělo. [pozn. překl.]
- (4) Tedy zákon Boha Otce, kterému je připisováno Boží dílo stvoření, Boha Syna, kterému je připisováno Boží dílo spasení, a Boha Ducha Svatého, kterému je připisováno Boží dílo posvěcení. [pozn. překl.]
- (5) Andělé se po svém hříchu nemohou obrátit. Jak zde uvádí Panna Maria, důvodem je jejich čistě duchovní přirozenost: ta působí, že když se rozhodnou, je jejich rozhodnutí tak intenzivní, že je nezvratitelné. Oproti tomu lidé mají přirozenost tělesně-duchovní: jejich rozhodnutí jsou tak mnohem slabší a mohou být změněna. Proto lidé mohou konání pokání za hříchy a obrátit se. [pozn. překl.]
- (6) Dokončení tohoto poselství Panny Marie z 14. srpna 1999 bude následovat příště. [pozn. překl.]

SVĚDECTVÍ VÍRY SOUČASNOSTI

MANŽELSTVÍ - CESTA KE SVATOSTI • SVATÍ MANŽELÉ 20. STOLETÍ

Jitka Krausová • Předmluva Mons. Jan Graubner

Jak napovídá podtitul knihy, jde o medailony 110 světců (anebo, dá-li Bůh, budoucích světců, protože kniha je i o těch, jejichž kanonizační proces teprve probíhá), kteří žili v manželství, a to v nedávné době (datum úmrtí od roku 1950 do současnosti). Podstatné je, že nejde jen o příběhy vzorně fungujících manželství, ale i o takové, kdy jeden z manželů byl pro toho druhého křížem... Za každým medailonem jsou otázky či podněty k možnému přemýšlení, rozjímání, ideálně společnému. Vyšlo s církevním schválením.

A.M.I.M.S. z.s. ve spolupráci s: Matice cyrilometodějská s. r. o.; Centrum pro rodinný život, z.s., Olomouc; Milujte se! z.s. Brož., A5, 320 stran, 40 Kč

RADĚJI SMRT NEŽ HRÁCH • PŘÍBĚH ANKY KOLESÁROVÉ

Magdaléna Rusiňáková • Ze slovenštiny přeložila Denisa Štrbová • Redakce Ivana Trefná Odpovědná redaktorka Ludmila Martinková Úvod Pavol Hudák

Anka Kolesárová (1928–1944), mučednice čistoty a první blahoslavená Slovenka, která nebyla řeholnicí, se na sklonku druhé světové války stala obětí válečného zločinu, jež na ni spáchal voják Rudé armády. Příběh jako ona zažily desítky lidí u nás... Rudá armáda postupuje koncem války na západ. Je čeho se obávat, a tak se rodina Kolesárova ukryje ve sklepě. Jeden z rudoarmejců si při prohlídce sklepa krásnou šestnáctiletou dívku vyhlédne a přikáže jí, aby šla s ním. Když dívka nesouhlasí, dá jí voják na výběr: buď půjde a vyspí se s ním, anebo ji zabije. A tak se i stane. Když se mu odmítne podvolit, umožní jí krátké rozloučení

s tatínkem a zastřelí ji. „Příběh této obyčejné dívky nemá daleko od našich příběhů. Její hrdinská odvaha obětovat svůj život pro křesťanské hodnoty, vnitřní krásu a důstojnost ženy dodala naději mnohým, aby žili v čistotě a bojovali každodenní boje,“ říká P. Pavol Hudák, iniciátor jejího blahorečení.

Karmelitánské nakladatelství • Brož., 130x190 mm, 120 stran + 8 stran barevné obrazové přílohy, 199 Kč

O MNIŠTVOU

MONASTICKÝ POKOJ

Thomas Merton • Z angličtiny přeložil a odpovědný redaktor Ondřej Koupil • Předmluva Samuel Laurus OCSO

Knihou o povolání k mnišskému životu. Zároveň se myšlenka mnišství jako života tvůrců pokojů nabízí i všem lidem bez rozdílu. Být tvůrci pokoje, k tomu zve v evangelních blahoslavenstvích Ježíš. Thomas Merton (1915–1968) byl americký trapistický mnich a autor mnoha textů o modlitbě, mnišství a křesťanské tradici.

KRYSTAL OP, s.r.o. • Druhé vydání Brož., 150x150 mm, 92 stran, 110 Kč

MODLÍME SE

NOVĚNA ZA JEDNOTU SRDCÍ K CYRILU A METODĚJI

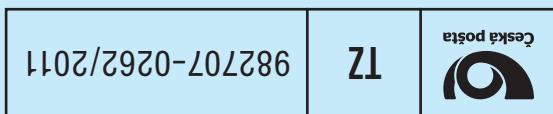
Vybral a uspořádal Michal Altrichter SJ Odpovědná redaktorka Lusía Karczubová

Stále hledáme osobnější vztah ke dvěma světům, kteří k nám velkoryse na počátku našich dějin přišli vyprávět o Bohu a vytvořili pro nás geniální abecedu. Po devět dní Hospodinu děkujeme, co velikého přes dílo sv. Cyrila a Metoděje pro nás vykonal.

Refugium Velehrad-Roma, s.r.o. • Brož., A6, 32 stran, 35 Kč

Naše prodejna v Olomouci na Dolním náměstí 24 je otevřena také v sobotu v době od 8 do 12 hodin.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1